

СПОРТИВНА ІНДУСТРІЯ В УМОВАХ РИНКУ

Семенов А.І.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Як галузь фізична культура і спорт – це сукупність організацій спортивно-оздоровчого профілю, які надають населенню відповідні послуги за єдиною теоретико-методичною та програмно-нормативною основою.

Фізкультурно-оздоровчі послуги належать до категорії соціально-культурних послуг. Вони спрямовані на задоволення духовних, інтелектуальних потреб індивіда та підтримання його нормальної життєдіяльності.

Соціальна функція підприємництва полягає у тому, щоб робити сприятливі передумови для збереження та зміцнення здоров'я людей, залучення різних груп населення до здорового способу життя. Це накладає відбиток і на його економічні функції та форми практичного здійснення.

Сучасні зміни в українській спортивній сфері тісно пов'язані з перетвореннями в країні та є передумовою розвитку спортивного, фізкультурно-оздоровчого бізнесу як важливої складової національної економіки. Сьогодні фізична культура та спорт розглядаються як цінність і входять органічним компонентом у такі феномени, як «рівень життя» і «стиль життя», а фізичні кондиції та здоров'я розглядаються в суспільстві як визначальні фактори конкурентоспроможності особистості на ринку праці, її успішності в особистому, суспільному і професійному житті [1; 2].

У сфері спорту для всіх на практиці підприємництво здійснюється у конкретних країнах по-різному. Це залежить від багатьох чинників: культурних та історичних традицій, рівня економічного розвитку, суспільної психології, обраної моделі спорту і фізичної культури. Вважаючи це, можна стверджувати, що у країнах, які належать до цивілізації західного типу, утворюються два головні різновиди підприємництва – західноєвропейський та американський.

Обидва типи базуються на загальних принципах підприємництва. Держава, реалізуючи свою політику, виділяє значні фінансові кошти на розвиток масового та дитячого спорту. Інтереси держави полягають в ефективному використанні фізичної культури і спорту для виховання патріотизму, зміцнення здоров'я, підготовки їх до захисту Батьківщини, підтримки високої працездатності і конкурентоспроможності працездатної людини на ринку праці. Держава зацікавлена в розвитку спортивно-оздоровчих клубів, тому що надання спортивно-оздоровчих послуг населенню впливає на формування здорового способу життя, покращення показників громадського здоров'я та підвищення якості людських ресурсів економіки [2].

Розвиток підприємницької діяльності фізичної культури та спорту для усіх суб'єктів зумовлений якісними змінами, які відбуваються на ринку спортивно-оздоровчих послуг.

Розрізняють наступні типи ринків. Вільний ринок. Він характеризується свободою вибору товару при покупці, свободою вибору місця і форми продажу,

свободою ціноутворення, свободою поведінки суб'єкта ринку. Суб'єктами ринку виступають юридичні особи (підприємства, фірми), фізичні особи (особи, які мають власність). Стихийний ринок. Характеризується необмеженою свободою його контрагентів. Організований ринок. Цивілізований ринок, на якому поведінка контрагентів обмежена рамками дозволеного.

Зростання популярності масового спорту та потреб населення у високоякісних спортивно-оздоровчих послугах робить усе більш актуальним формування фітнес-індустрії як дієвого напрямку підприємницької діяльності фізкультурно-спортивних організацій. Наприклад, цей напрямок підприємництва набув зрілої форми у США, його активне впровадження відбувається у країнах Західної Європи. В Україні підприємницька діяльність у сфері фізичної культури та спорту для усіх суб'єктів перебуває на початковій стадії [1].

В якості основної послуги спорту є спортивно-оздоровча послуга, яку надають населенню спортивно-оздоровчі та фітнес - клуби. До основного товару спорту віднесені предмети спортивної атрибутики з клубною символікою, які є обов'язковим атрибутом проведено і участі спортивних організацій (команд, клубів) в спортивних змаганнях [2].

Важливі причини, що стримують розвиток підприємницької діяльності в індустрії спорту:

- відсутність регуляторів земельних відносин, знижує для підприємницьких структур довгостроковий інвестиційний інтерес до індустрії спорту;

- недосконала нормативно-правова база для розвитку професійного спорту як сегмента індустрії спорту;

- недостатній розвиток інфраструктури (тренувальні бази, спортивні споруди) для професійного й оздоровчого спорту;

- низький купівельний попит індивідуальних споживачів індустрії спорту на спортивні продукти, що призводить до переливу капіталів приватних інвесторів в інші галузі економіки.

Отже, було досліджено розвиток підприємницької діяльності у сфері фізичної культури та спорту, схарактеризовано основні суб'єкти в підприємницькій сфері. Також було визначено основні напрямки розвитку підприємницької діяльності та визначено напрямки ефективного вирішення і проблем щодо здійснення підприємницької діяльності у цій сфері [3].

Література:

1. Імас Є.В., Мічуда Ю.П. Тенденції розвитку у сфері фізичної культури та спорту в умовах сучасного ринку. *Теорія і методика фіз. виховання і спорту. Наук-теорет. Журнал.* 2015. №2. С.154.

2. Кузьменко О. О. Реалізація державної програми у сфері фізичної культури і спорту. *Наук. вісник мол. вчених.* 2014. № 1. С.225–229.

3. Мічуда Ю.П. Сфера фізичної культури і спорту в умовах ринку: Закономірності функціонування та розвитку: Олімпійська література. Київ, 2007. 215 с.